

Jeg kan ikke spørge statsministeren endnu, men der bliver jo lejlighed til det senere i debatten. Statsministeren har åbenbart allieret sig med en i en vedtagelse, som er et hundrede procent uenig i det, statsministeren har sagt. Det er da noget af et dilemma for en statsminister.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Vi har været inde på det før, vil jeg sige til hr. Steen Gade. Der står altså ikke: Folketinget erklærer sig enig i statsministerens redegørelse. Men der står: Folketinget tager statsministerens besvarelse til efterretning.

Jeg tager til efterretning, at statsministeren mener, hvad han mener, og jeg forbeholder mig i øvrigt ret til at være uenig med ham. Men det er ikke det centrale for os. Det centrale punkt er netop en understregning af frihedsværdierne i modsætning til det meget stalinistiske forslag, der kom fra den anden side, med, at man skulle tage afstand, man må ikke sige noget, man må ikke have lov til at advare, man må ingenting. Det bryder vi os ikke om.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu sagde hr. Søren Espersen ganske vist, at Dansk Folkeparti hellere ville tale fornuft end følelser, og det er jo noget nyt, må jeg sige. Jeg synes ikke, at Dansk Folkeparti normalt tager udgangspunkt i fornuften, men i følelserne. I den sammenhæng har jeg da også en forventning om, at hr. Søren Espersen kunne forsøge at sætte sig ind i, hvordan det må føles for de kvinder, der af den ene eller anden grund går med tørklæde.

Hvordan tror hr. Søren Espersen, at det føles for disse kvinder at opleve, at deres tørklæde bliver sammenlignet med et nazisymbol? Kan hr. Søren Espersen sætte sig ind i deres følelser, og er hr. Søren Espersen opmærksom på, at der findes masser af mennesker i Danmark med tørklæde, som passer deres arbejde, som er helt almindelige gode samfundsborgere, og som generes af den måde, som Dansk Folkeparti omtaler deres tørklæde på?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren. (*Bifald fra tilhørerlogen*). Jeg gør opmærksom på, at det ikke er tilladt at udtrykke hverken begejstring eller det modsatte, og hvis det fortsætter, bliver man nødt til at forlade Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg holder fast ved, hvor væsentligt det er at skelne mellem ikke at måtte såre folks følelser og folks fornuft. Fru Elsebeth Gerner Nielsen ved jo ikke, hvilke følelser jeg har, når fru Elsebeth Gerner Nielsen i andre sammenhænge angriber mig og Dansk Folkeparti. Det er meget følelsesbetonet. Jeg har det rigtig skidt med det. Vil fru Elsebeth Gerner Nielsen så holde op med det, eller kan vi regne med, at hun nu fortsætter med den der følelsesjagt på os?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil selvfølgelig bestræbe mig på ikke at såre hr. Søren Espersens følelser unødigt, men på den anden side er forskellen mellem hr. Søren Espersen og kvinder, der går med tørklæde, at hr. Søren Espersen har mulighed for hele tiden at forsvare sig fra Folketingets talerstol. Det har eksempelvis muslimske kvinder med tørklæde ikke. De må bare finde sig i gang på gang at høre sig selv omtalt på en nedsættende måde. Det er forskellen mellem det at være politiker og være almindeligt menneske. Det betyder også, at hr. Søren Espersen har et særligt ansvar for den måde, hr. Søren Espersen taler på.

På den baggrund vil jeg gerne vide, om hr. Søren Espersen har tænkt sig at gøre noget for at forhindre en stærk polarisering af Danmark, som jo vil blive resultatet, hvis den demonisering af mindretal fortsætter, og som hr. Søren Espersen og Dansk Folkeparti mere end nogen andre er eksponent for.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg ved ikke, om jeg har en særlig mulighed for at forsvare mig fra Folketingets talerstol. Nu har jo så, i hvert fald de tørklædeklædte kvinder, fået en repræsentant i fru Elsebeth Gerner Nielsen. Vi er lidt skuffede over, at hun har taget tørklædet af i dag, det andet havde været rimeligt. Senere kommer der sikkert også en fra Enhedslisten ind, der så får mulighed for at sige det, man mener.

Vi har fuldstændig ytringsfrihed i det her land, og det gælder altså også muslimske kvinder, og de har lige så meget mulighed for at ytre sig som alle os andre.